

בתי המשפט

<u>פ 001131/00</u>		<u>בית משפט מחוזי ירושלים</u>	
26/11/01		לפני:	כבוד השופט יהונתן עדיאל
תאריך:			

בעניין:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד גל רוזנט

מרשות ההגבלים העסקיים

-

המאשימה

- נ ג ד -

5. חיים (בן יצחק) לוי

הנאשם

ה ח ל ט ה

על-פי כתב האישום יוחסו לנאשם שני אישומים בעבירות לפי חוק ההגבלים העסקיים, בכך שהיה צד להסדר כובל.

בתחילת ההליך היה הנאשם מיוצג על ידי עורך דין. ביום 29.3.2001 הגיש עורך דינו בקשה לשחרר אותו מהייצוג, על יסוד הטענה כי נתגלעו בין השניים חילוקי דעות שאינם מאפשרים את המשך הייצוג. על פי החלטה שניתנה ביום 19.4.2001, שוחרר עורך דינו של הנאשם מייצוגו.

בישיבה מיום 11.9.2001 ביקש הנאשם שבית המשפט ימנה לו סניגור. מסתבר שעוד קודם לכן פנה הנאשם לסנגוריה הציבורית וביקש למנות לו סניגור. פנייה זו, כעולה ממכתבו של סגן הסניגור הציבורי המחוזי לנאשם מיום 14.8.2001, נדחתה מהטעם שהנאשם אינו עומד בקריטריונים הקבועים בצו הסנגוריה הציבורית (ייצוג נאשמים מחוסרי אמצעים, התשנ"ו-1996), ואינו זכאי, לאור הכנסתו, לייצוג.

עם זה, צויין במכתבה של הסנגוריה הציבורית לנאשם, כי באפשרותו של הנאשם לפנות לבית המשפט ולבקש, לאור חומרת העבירה המיוחסת לו, למנות לו סניגור מכוח סעיף 18(ב) לחוק הסנגוריה הציבורית, התשנ"ו-1996.

לאחר ששקלתי את בקשתו של הנאשם, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום שאעשה שימוש בסמכותי לפי סעיף 18(ב) לחוק הסנגוריה הציבורית. הטעם לכך הוא כי אינני סבור, כפי שנדרש על פי אותו סעיף, שלא אוכל לנהל את התיק בלא שהנאשם יהיה מיוצג.

בשולי הדברים אעיר, שספק בעיני אם ראוי לעשות שימוש בסעיף זה ולהטיל את הוצאות הייצוג של הנאשם על קופת הציבור, במקום שבו מדובר, כמו במקרה זה, בנאשם שאינו נחשב על פי הכללים הנזכרים כמחוסר אמצעים, שבפועל אף יוצג בתיק זה על ידי סנגור, והתפטרות הסנגור נבעה מחילוקי דעות לגבי קו ההגנה.

התוצאה היא שאני דוחה את בקשתו של הנאשם למנות לו סנגור.

ניתנה היום, י"א בכסלו תשס"ב (26 בנובמבר 2001), בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לנאשם ולבא-כוח המאשימה.

י' עדיאל, שופט